

Ordføreren: Jeg vil dog henstille til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther) og det ærede Medlem fra Nørre Sundby (Zahle), om det ikke var muligt for dem at stemme for det Forslag, der her foreligger, thi det forekommer mig, at deres Modstand imod det grunder sig paa en ikke saa ganske ringe Misforstaaelse. De ærede Medlemmer mene, at det skulde være et Brud paa den i Grundloven sikrede Religionsfrihed, vi ville indføre igjennem dette Forslag; det blev navnlig udtalt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther). Men var det Tilfældet, var Forslaget grundlovstridigt, kunde det jo ikke engang komme til Forhandling her. Grundloven har tilfikkret Enhver en saadan Religionsfrihed, at han har Ret til at slutte sig til et hvilket somhelst Trossamfund, han vil; men dert sker der jo ikke det allermindste Indgrib ved det Forslag, her foreligger. Er Noget ikke tilfreds med at være i Folketirken, staar det ham jo, ogsaa efterat dette Forslag er blevet til Lov, frit for at træde ud af den. Men, sagde dernæst det ærede Medlem fra Aarhus (Winther), det her omhandlede Forhold er dog et indre Menighedsanliggende, og derfor bør vi ikke befatte os dermed. Altsaa var det jo ogsaa hans Mening, at der paa dette Punkt var noget Grundlovstridigt i Forslaget, men det er saa langt fra Tilfældet, at det netop er i den fuldeste Overensstemmelse med Grundloven; thi Folketirken er jo ifølge Grundloven stillet paa en anden Maade til Rigsdagen end de andre Trossamfund. Folketirken skal ifølge Grundloven have sin Forfatning fastsat ved Lov, hvad de andre Trossamfund ikke skulle have. Hvis vi altsaa ville overholde Grundloven, maa vi netop ved Lov fastsætte Folketirkens Forfatning, men til den hører unegtelig Bestemmelsen, om, hvorledes Præsterne skulle vælges, om af deres Menigheder eller ikke. Det er Noget, man i enhver Kirkeforfatning vil se hører med, og man kan ogsaa se af Forhandlingerne paa den

grundlovgivende Rigsforsamling, at det, saavidt jeg husker endog af selve den daværende Kirkeminister, blev forudsat som Noget, der vilde finde sin Afgjorelse, naar den Forfatningslov blev givet, som man tænkte sig skulde komme. Det er altsaa saa langt fra, at det skulde være et Anliggende, der ikke hører ind under Rigsdagen, at det tværtimod i Grundloven er forudsat som Noget, der skulde afgjøres ved Lov, altsaa ved Rigsdagens Medvirking, derfor kan jeg aldeles ikke se, hvorledes det ærede Medlem kan Andet end ifølge sin hele Grundbetragtning, komme til at stemme for dette Forslag. Det gaar maasse ikke saa vidt, som han kunde ønske; men jeg tror dog, at det ærede Medlem maa kunne finde sig i, naar det blot gaar, ikke saa ganske lidt i den Retning, han vil, at stemme derfor. Det, han vilde, var Frihed for Folketirken; thi, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Nørre-Sundby (Zahle), Frihed for Folketirken er vigtigere end Frihed i Folketirken; men se de ærede Medlemmer da ikke, at netop her sker et Skridt henimod at give Frihed for Folketirken, ikke blot Frihed i Folketirken? Som det allerede er blevet fremhævet, have Statsmyndighederne hidtil havt en meget betydelig Indflydelse paa eller rettere været eneraadige over, hvem der skal være Embedsmænd i Folketirken; men nu lægge vi en stor Del af Indflydelsen over paa Menighederne, altsaa netop over paa Folketirken, og vi give altsaa Folketirken en større Frihed overfor Statsmagten, end den i lang Tid har havt, saa at de Herrer, naar de ville følge deres egen Grundbetragtning, nødvendig maa stemme for dette Forslag. Jeg skal endnu blot berøre et Par enkelte Punkter i Lovforslaget, som det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Zahle) kom til at omtale. Han ankede over, at der stod „Sognepræst“ istedetfor „Menighedspræst“. Hvis der stod „Menighedspræst“, var det imidlertid galt, thi det ærede Medlem oversaa, at vi have Menigheder, som ikke paa nogen Maade kan komme ind